

non incedisse in habitu, & tonsura immiscuisse enormibus, non fuisse insignitum caractere clericali, clericatum fuisse adeptum in fraudem, & si est beneficiatus, quod non fuit adeptus possessionem beneficij, quod alius illud possideat, & alia plura, & super his longa sit discussio, sit publica citatio ad dicendum, & discutitur cum Aduocatis, & sapè longo interiecto intervallo expeditur: dicit etiam, quod hodie isti clerici primæ tonsuræ, vt gaudeant privilegio, necesse est, quod inseruiant in diuinis in illo seruitio, quod per eorum ordinarios assignabitur, vt cautum est in dicto Concilio Tridentino, vide etiam Mascardum de probatione, conclusio. 302 numero decimo quarto, vbi dicitur non probari clericatum ex sola possessione habitus, & clericalis tonsuræ, sed etiam requiri, vt alicui Ecclesie ex mandato Episcopi inseruiat, vel in Seminario clericorum, aut in aliqua schola, vel vniuersitate Episcopi iudis, quasi in via ad maiores ordines suscipiendos versetur, vt sancitum est in Concilio Tridentino; & quod ita in praxi obseruatur, prout ipse multoties habuit in facto, & quomodo probetur clericatus, latè in dicta conclusio. 302. vsque ad conclusionem. 306. & Farinac. in questio. 8. numer. 38, cum sequent. & in dicto Regno adest pragmat. similis eidem Concilio, quæ incipit, Quemadmodum Canonici, sub tit. de clericis, seu diaconis saluaticis. Baiard.

b Vltimus quæro. Farinac. vbi sup. n. 98. Ros.

Vltimus quæro. Adde, quod in Regno Neap. prouisum fuit per Regiam Pragm. quintam sub tit. de clericis, quod clericis arma portantibus tollantur, præuia tamen trina monitione facta suis Prælati iuxta formam dictæ pragmatice, Baiard.

c Ex quo talia proclamata. Farinac. vbi sup. n. 96. & q. 108. vol. 4. num. 21. & trib. seqq. Ros.

d Et arma eis aufer-

non minus ad beneficium ipsius clerici, ne scilicet offendatur, quam aliorum. Vidi etiam per Senatum condemnari ad trivemes per decennium quendam fratrem Desiderium ex Monasterio Castellarij, qui confessus fuerat se condidisse pluries monetam, 14. Septembr. 1560. A.C. habita tamen prius fide ab eius superiore, quod fratres habebant illum pro incorrigibili, & pro membro putrido. Faciunt quæ dixi infr. versic. successiue quæro.

25 Quæro, Pone, quod clericus fuerit admissus per Principem ad aliquod officium secularare, & in ipso officio deliquerit, nunquid poterit ab ipso Principe, vel alio Iudice seculari puniri? Respond. quod non, etiam si tantum in minoribus sit ordinibus constitutus. Et hanc esse communem opinionem attestatur Aufser. in d. clem. 1. numer. 25. de offic. ordinar. quem refert Didac. in practice. quest. 33. post numer. 6. Subdit tamen Aufser. in loco præallegato, quod hæc conclusio in Gallia non seruatur in practice, & ita etiam videmus quoties Principes seculares tales clericos etiam in sacris constitutos priuare officio, & etiam multare pœnis pecuniarijs, vbi qualitas facti hoc exigit, vt etiam dicit esse consuetum seruari in Regno Francia Guilielm. Benedic. in prima parte c. Raymutius, in verb. & vltimum nomine Adelsiam, folio octuagesimo primo, num. 155. licet forte de iure male sustineri posset.

26 Vltimus quæro, nunquid clerici reperi cum armis prohibitis ex forma ordinum, & proclamationum Principis secularis possint à Iudice laico puniri. Respondet. Resolutio huius questionis videtur pendere ab illo articulo, nunquid talia edicta ligent clericos in quo mihi semper placuit opin. affirmatiua, quæ etiam est magis communis, vt dixi supra libr. 1. Et patet ex auctoritatibus allegatis per Didac. in practice. q. 33. nu. 7. ex quo talia proclamata concernunt publicam vilitatem, & quietem

totius populi, prætereaque armorum vsus non modo de iure ciuili, sed etiam de iure canonico est interdicitus, vt ibi dixi. Hac igitur op. retenta, dicit quod si clerici fuerint reperi cum ipsis armis prohibitis, potest iudex laicus, seu eius familia ipsis spoliare, & arma eis auferre; neque tenentur illa eis restituere. Et ita passim obseruatur; & in specie id in Hispania seruari attestatur Didac. in d. q. 33. nu. 7. & lib. 2. resolut. cap. 20. in fin. Plaza lib. 1. delict. capit. 8. num. 26. Alias sequeretur, quod clerici possent cum armis liberè vagari, & impune turbare quietem ciuitatis, quod esset absurdissimum, & nullo modo tollerandum. Quo vero ad pœnam corporalem, credo, quod contra eos exequi non possit, sed si sit pecuniaria, bene posset exequi: non tamen potest iudex secularis ab eis illam exigere, sed sunt puniendi per iudicem suum ecclesiasticum, secundum opinionem Ioann. de Platea in §. Item lex Iulia, In lit. de public. iud. Et ad hunc effectum iudex, & familia secularis possit, & deberet talem clericum cum armis deprehensum impune detinere, & consignare suo iudici, vt illum puniat: iuxta ea quæ dixi supra quest. 28. versic. si verò loquimur. Et licet Didac. in loco præalleg. dicat, quod forte non tenebitur iudex ecclesiasticus eis imponere pœnam comminatam in edictis Principis secularis, sed solum eos punire pœna arbitraria, ego in pœna pecuniaria credo, quod tenebitur eam illis imponere: non enim video, quomodo diceretur clericis ligari huiusmodi edictis, vt est communis conclusio, cum qua etiam ipse sentit, nisi ligaretur etiam pœna pecuniaria in eis imposta. Bene, quod ad pœnam corporalem, teneo, quod nullo modo eos liget. Ceterum quid sit de iure in Gallia iudices seculares puniunt clericos arma vetita differentes, vt attestatur multi, quos refert Didac. in loco præalleg. Chassan. super consuetud. Burgi fol. 52. num. 79. vbi refert etiam hic Mediolani, dum ipse esset vicarius iustitiæ, captum fuisse quendam clericum de nocte cum armis, qui fuit punitus pœna pecuniaria, & euasit corporalem. In Gallia autem dicunt hoc eis licere ex privilegio Romani Pontificis.

27 Quæro, nunquid clericus committens crimine Lesæ Maiestatis possit puniri per Principem, aut iudicem secularem, cui sit temporaliter subditus? Resp. de iure loquendo, quod non, clericus enim non dicitur propriè committere crimine Lesæ Maiestatis, cum non sit verè subditus, vt dixi supra, §. Lesæ Maiestatis, versic. vide quandoque. Et ita reperio in facti contingentia consiluisse Barb. consil. 22. in primo dubio, libro 3. Roland. consilio quarto, libro 1. Tamè de facto Principes seculares pluries seruant contrarium; quia in hoc crimine, cum agatur de ipsorum vita, aut statu, non solent clericos remittere ad iudices suos ecclesiasticos, sed ipsi per suos iudices illos examinari faciunt, & torqueri, & quandoque etiam suspendi, & possent forte Principes, & iudices seculares hoc facientes excusari per text. in cap. perpendimus, de senten. excomm. & ea, quæ dixi supra, versic. quæro modo. Sed nunquid clericus postquam erit iudicatus à iudice suo ecclesiastico, quod commiserit tale crimine Lesæ Maiestatis, erit deinde degradandus, & tradendus curiæ seculari. Resp. quod proculdubio est degradandus, non tamè actualiter, sed verbaliter tantum.

re. Adde, quod ergo. Armorum vsus non modo de iure ciuili, sed etiam de iure canonico est interdicitus, vt ibi dixi. Hac igitur op. retenta, dicit quod si clerici fuerint reperi cum ipsis armis prohibitis, potest iudex laicus, seu eius familia ipsis spoliare, & arma eis auferre; neque tenentur illa eis restituere. Et ita passim obseruatur; & in specie id in Hispania seruari attestatur Didac. in d. q. 33. nu. 7. & lib. 2. resolut. cap. 20. in fin. Plaza lib. 1. delict. capit. 8. num. 26. Alias sequeretur, quod clerici possent cum armis liberè vagari, & impune turbare quietem ciuitatis, quod esset absurdissimum, & nullo modo tollerandum. Quo vero ad pœnam corporalem, credo, quod contra eos exequi non possit, sed si sit pecuniaria, bene posset exequi: non tamen potest iudex secularis ab eis illam exigere, sed sunt puniendi per iudicem suum ecclesiasticum, secundum opinionem Ioann. de Platea in §. Item lex Iulia, In lit. de public. iud. Et ad hunc effectum iudex, & familia secularis possit, & deberet talem clericum cum armis deprehensum impune detinere, & consignare suo iudici, vt illum puniat: iuxta ea quæ dixi supra quest. 28. versic. si verò loquimur. Et licet Didac. in loco præalleg. dicat, quod forte non tenebitur iudex ecclesiasticus eis imponere pœnam comminatam in edictis Principis secularis, sed solum eos punire pœna arbitraria, ego in pœna pecuniaria credo, quod tenebitur eam illis imponere: non enim video, quomodo diceretur clericis ligari huiusmodi edictis, vt est communis conclusio, cum qua etiam ipse sentit, nisi ligaretur etiam pœna pecuniaria in eis imposta. Bene, quod ad pœnam corporalem, teneo, quod nullo modo eos liget. Ceterum quid sit de iure in Gallia iudices seculares puniunt clericos arma vetita differentes, vt attestatur multi, quos refert Didac. in loco præalleg. Chassan. super consuetud. Burgi fol. 52. num. 79. vbi refert etiam hic Mediolani, dum ipse esset vicarius iustitiæ, captum fuisse quendam clericum de nocte cum armis, qui fuit punitus pœna pecuniaria, & euasit corporalem. In Gallia autem dicunt hoc eis licere ex privilegio Romani Pontificis.

27 Quæro, nunquid clericus committens crimine Lesæ Maiestatis possit puniri per Principem, aut iudicem secularem, cui sit temporaliter subditus? Resp. de iure loquendo, quod non, clericus enim non dicitur propriè committere crimine Lesæ Maiestatis, cum non sit verè subditus, vt dixi supra, §. Lesæ Maiestatis, versic. vide quandoque. Et ita reperio in facti contingentia consiluisse Barb. consil. 22. in primo dubio, libro 3. Roland. consilio quarto, libro 1. Tamè de facto Principes seculares pluries seruant contrarium; quia in hoc crimine, cum agatur de ipsorum vita, aut statu, non solent clericos remittere ad iudices suos ecclesiasticos, sed ipsi per suos iudices illos examinari faciunt, & torqueri, & quandoque etiam suspendi, & possent forte Principes, & iudices seculares hoc facientes excusari per text. in cap. perpendimus, de senten. excomm. & ea, quæ dixi supra, versic. quæro modo. Sed nunquid clericus postquam erit iudicatus à iudice suo ecclesiastico, quod commiserit tale crimine Lesæ Maiestatis, erit deinde degradandus, & tradendus curiæ seculari. Resp. quod proculdubio est degradandus, non tamè actualiter, sed verbaliter tantum.

32 eum sequent. vbi latissimè more suo hanc questionem tractauit. Baiard.

33 Item quæro nunquid. Adde in hac materia videndum Decian. conf. 82. per totum lib. 2. & ibi num. 8. dicit, quod clericus committens assassinium ipso iure, intelligitur degradatus, idem tenuit in tractatu crim. lib. 9. cap. 30. num. 2. videlicet, quod clericus si tale crimen committens per iudicem secularem potest morte puniri, absque solemnè depositione, & de gradatione, & ita tenent cõmuniter Doctores. in d. cap. de homic. in 6. Mart. l. 1. num. 107. C. de raptu virg. Couar. var. resolut. lib. 2. c. 20. nu. 10. Bernar. Diaz. in pract. cri. canon. capit. 91. Capyc. decisio. 155. num. 26.

Item adde, quod de ista qualitate assassinijs constare debet ante citationem & inquisitionem, aliàs bannum, & qmnia alia inde sequuta essent nulla ex defectu iurisdictionis, etiam quod post citationem de ista qualitate constaret, Grammat. in conf. 1. num. 56. post decem. & quando clericus committens crimen assassinijs à iudice laico possit puniri, & quæ requirantur, vide per Rimin. iun. conf. 685. per totum volum. 6. & Bald. in consil. 88. volum. 2. vbi dicit, quod etiam si constat contra clericum de delicto, si non appareat de assassinio, absoluitur de assassinio, & de alio delicto cognoscet iudex ecclesiasticus.

Item adde, si per clericum opponeretur de incompetencia iudicis contra iudicem secularem, primo dicitur debet de qualitate assassinijs, Gemm. consil. 57. in causa Archidiaconi volum. 2. versic. non obstat Ioan. Anton. de Nigris in cap. 7. frequens, numero 68.

Item adde, quod licet iudex secularis possit procedere contra clericum assassinum, poterit etiam Ecclesiasticus contra tale clericum procedere, & locis præuentionis, & si fuerit punitus ab Ecclesiastico, non poterit iterum à Iudice secul. puniri, Grammat. conf. 2. in causa venereabilis post dec. Baiard.

g Sunt diffidati. Adde quod hoc est sumptum ex cap. 1. de homicid. in 6. infr. q. 77. vers. offendentes, percutientes, in princ. Et aduerte, quia stante decreto, quod bannitus possit impune offendi in re, & in persona, talis bannitus dicitur dif-

fidans: vnde Franciscus Guizzardinus Historiarum suarum libro octauo, chart. 218. in hoc proposito loquendo de Iulio Secundo Pont. Max. & de diffidatis ab eo Venetis, ita scriptum Italico sermone reliquit, *dichiarandoli diffidati come nemici perpetuo di tutti Christiani, a quali concedena facoltà di occupare per tutto le robbe loro, & far schiave le persone; Et iterum lib. 11. loquendo de dict. Põtif. & de Rege Christianissimo f. 322. & f. 325. ait, Concedendo quel Regno à chiunque l'occupasse. Hoc idem ferè nostris temporibus, fecisse, & declarasse Imperator rem constat ex Alphonso Villo à Historico quidem, sed patum vetidico Historiarum suarum, lib. 4. fol. 184. in hæc verba: *Il qual bano Imperiale, come s'è detto, altro nõ era, che dargli in preda à qualunque li volesse offendere, & tuorgli le terre, & gli stati, loquendo de Lagranio, & Duce Sanfonia, & habentur in vita Cle. 5. posita post clementinas, per hæc verba, videlicet, Clemens cognita Venetorum causa eisana themate notatis sacra interdicat, pro feruiente direptis eorum bonis, vbi quæ locorum reperitur haberi iussit; Bannum autem imperiale, quod sit declarat Plotus in l. si quando, §. 47. nu. 7. C. vnde vi, & videtur text. in Auth. Item nulla Communitas, Bart. & Doct. C. de episc. & cleric. quem in proposito allegat Festus tract. de colle. pat. 4. in c. 1. in princ. Hoc idem obseruatum ali quando a Populo Romano legimus; App. Alexan. Roman. Histor. ciuili. bell. lib. 1. licere, ait, ex his obuia sine pœna occidere, loquens de C. Mario tunc hõ sic Populi Rom. pronunciat, & apud Liu. libro 3. Dec. 1. faciendõ noua legem, ne quis vllum magistratum sine pronocatione crearet: Qui creasset eum, factus esset occidi, ne uè ea cedet capitalis noxe haberetur: At autem tale decretum valeat, attento iure diuino, dixi supra in §. Homicidium, ver. plerumq. infr. q. 39. vers. si iuriterrogatus, estque fauorabile vt pe Crau. de antiq. tẽp. par. 4. ver. videamus modo in princ. Drogh.**

h Degradatio. Qualiter autem clericus degradari dicatur, vide in Spec. tit. de accus. §. 2. n. 4. Item clericus degradatio, quæ requiratur, vel non. Vide ibi, nu. 5. Giach.

i De iure res videtur clara. Cart. de exec. sent. c. 1. n. 28. 5. R. Scias

fidans: vnde Franciscus Guizzardinus Historiarum suarum libro octauo, chart. 218. in hoc proposito loquendo de Iulio Secundo Pont. Max. & de diffidatis ab eo Venetis, ita scriptum Italico sermone reliquit, *dichiarandoli diffidati come nemici perpetuo di tutti Christiani, a quali concedena facoltà di occupare per tutto le robbe loro, & far schiave le persone; Et iterum lib. 11. loquendo de dict. Põtif. & de Rege Christianissimo f. 322. & f. 325. ait, Concedendo quel Regno à chiunque l'occupasse. Hoc idem ferè nostris temporibus, fecisse, & declarasse Imperator rem constat ex Alphonso Villo à Historico quidem, sed patum vetidico Historiarum suarum, lib. 4. fol. 184. in hæc verba: *Il qual bano Imperiale, come s'è detto, altro nõ era, che dargli in preda à qualunque li volesse offendere, & tuorgli le terre, & gli stati, loquendo de Lagranio, & Duce Sanfonia, & habentur in vita Cle. 5. posita post clementinas, per hæc verba, videlicet, Clemens cognita Venetorum causa eisana themate notatis sacra interdicat, pro feruiente direptis eorum bonis, vbi quæ locorum reperitur haberi iussit; Bannum autem imperiale, quod sit declarat Plotus in l. si quando, §. 47. nu. 7. C. vnde vi, & videtur text. in Auth. Item nulla Communitas, Bart. & Doct. C. de episc. & cleric. quem in proposito allegat Festus tract. de colle. pat. 4. in c. 1. in princ. Hoc idem obseruatum ali quando a Populo Romano legimus; App. Alexan. Roman. Histor. ciuili. bell. lib. 1. licere, ait, ex his obuia sine pœna occidere, loquens de C. Mario tunc hõ sic Populi Rom. pronunciat, & apud Liu. libro 3. Dec. 1. faciendõ noua legem, ne quis vllum magistratum sine pronocatione crearet: Qui creasset eum, factus esset occidi, ne uè ea cedet capitalis noxe haberetur: At autem tale decretum valeat, attento iure diuino, dixi supra in §. Homicidium, ver. plerumq. infr. q. 39. vers. si iuriterrogatus, estque fauorabile vt pe Crau. de antiq. tẽp. par. 4. ver. videamus modo in princ. Drogh.**

h Degradatio. Qualiter autem clericus degradari dicatur, vide in Spec. tit. de accus. §. 2. n. 4. Item clericus degradatio, quæ requiratur, vel non. Vide ibi, nu. 5. Giach.

i De iure res videtur clara. Cart. de exec. sent. c. 1. n. 28. 5. R. Scias

fidans: vnde Franciscus Guizzardinus Historiarum suarum libro octauo, chart. 218. in hoc proposito loquendo de Iulio Secundo Pont. Max. & de diffidatis ab eo Venetis, ita scriptum Italico sermone reliquit, *dichiarandoli diffidati come nemici perpetuo di tutti Christiani, a quali concedena facoltà di occupare per tutto le robbe loro, & far schiave le persone; Et iterum lib. 11. loquendo de dict. Põtif. & de Rege Christianissimo f. 322. & f. 325. ait, Concedendo quel Regno à chiunque l'occupasse. Hoc idem ferè nostris temporibus, fecisse, & declarasse Imperator rem constat ex Alphonso Villo à Historico quidem, sed patum vetidico Historiarum suarum, lib. 4. fol. 184. in hæc verba: *Il qual bano Imperiale, come s'è detto, altro nõ era, che dargli in preda à qualunque li volesse offendere, & tuorgli le terre, & gli stati, loquendo de Lagranio, & Duce Sanfonia, & habentur in vita Cle. 5. posita post clementinas, per hæc verba, videlicet, Clemens cognita Venetorum causa eisana themate notatis sacra interdicat, pro feruiente direptis eorum bonis, vbi quæ locorum reperitur haberi iussit; Bannum autem imperiale, quod sit declarat Plotus in l. si quando, §. 47. nu. 7. C. vnde vi, & videtur text. in Auth. Item nulla Communitas, Bart. & Doct. C. de episc. & cleric. quem in proposito allegat Festus tract. de colle. pat. 4. in c. 1. in princ. Hoc idem obseruatum ali quando a Populo Romano legimus; App. Alexan. Roman. Histor. ciuili. bell. lib. 1. licere, ait, ex his obuia sine pœna occidere, loquens de C. Mario tunc hõ sic Populi Rom. pronunciat, & apud Liu. libro 3. Dec. 1. faciendõ noua legem, ne quis vllum magistratum sine pronocatione crearet: Qui creasset eum, factus esset occidi, ne uè ea cedet capitalis noxe haberetur: At autem tale decretum valeat, attento iure diuino, dixi supra in §. Homicidium, ver. plerumq. infr. q. 39. vers. si iuriterrogatus, estque fauorabile vt pe Crau. de antiq. tẽp. par. 4. ver. videamus modo in princ. Drogh.**

h Degradatio. Qualiter autem clericus degradari dicatur, vide in Spec. tit. de accus. §. 2. n. 4. Item clericus degradatio, quæ requiratur, vel non. Vide ibi, nu. 5. Giach.

i De iure res videtur clara. Cart. de exec. sent. c. 1. n. 28. 5. R. Scias

38 **K. Scias autē quod regu-**
lariter.] Adde vid. Carre.
 in tract. de her. ante nu.
 135. vbi relatiue de forma
 degradationis. Baiard.
 1 Degradatus.] De for-
 ma autē degradationis re-
 lativē, vide per Lud. Car.
 in tract. suo de heret. ante
 nu. 135. Giach.
 in Degradatio autem.]
 Cart. d.c. i. n. 286. Ross.
 n. Scias etiā quod cleri-
 39 **cus.]** Adde, qd alios casus
 ponit Carrer. in §. homic.
 7. sub n. 59. & de heret. in-
 40 **terligitur de incorrigibili,**
 vel relapso; & de eo, qui
 conspirat cōtra episc. firmi-
 liter intelligitur de incor-
 rigibili. Nicol. Sup. in cōf.
 101. n. 10. vol. 1. inter cōf.
 crim. diuersi. Baiard.
 o in propriū episc.] Ad
 de. vt per Ludou. Carr. in
 pract. crim. §. homic. 7. sub
 nu. 59. vbi etiam alios po-
 nit casus, quos per te illic
 videbis. Gi.
 p. Si incorrigibilis.] Ad
 de infr. q. 70. vers. frequēs,
 in fin. Declarat Capyc. de
 cil. 112. maxime num. 6. &
 7. Drogh.
 In
 trarium, ex quo iste casus
 (vt ipse dicit) non est speciali-
 ter exceptuatus a regula, non tamen est a communi opinio-
 ne decedendum, quae imittitur verbis text. in d. cap. unico,
 expresse disponens, quod absque vlla dispositione, vel sen-
 tentia, ipso iure, & facto relinquatur curi seculari, in qua
 seculari curia parum curamus, an quis sit incorrigibilis,
 vel ne, vt est notissimum.
 33. **Succesive quero, nunquid clericus, qui sit incorrigibi-**
lis, possit puniri per Iudicem secularem. Respondeo, quod
 regulariter, licet sit incorrigibilis, non potest puniri a iudi-
 ce laico, nisi prius sit degradatus, & traditus curi secula-
 ri. Scias tamen, quod si talis clericus sit vere incorrigibilis,
 eo casu utique poterit per iudicem secularem, absque vlla
 degradatione puniri, & hoc etiam si sit in sacris constitu-
 tus. Et est communis opin. vt attestatur Didac. pract. ques-
 tio. 32. post num. 2. vers. sculo Secundo est adnotandū. Scias
 etiam, quod quando clericus incorrigibilis non potest puni-
 ri ab Ecclesia, potest ipso iure comprimi a iudice seculari,
 absque alia degradatione. Et hac est communis opinio.
 Mod. vt dicit Aret. in capitulo cum non ab homine, post
 numerum 39. vers. Tertia fuit opinio, de iudicis, quem
 refert Diaz. in pract. crim. canon. cap. 131. Et ita aliquā-
 do seruatum fuisse per Senatū, dixi supra vers. ceterum
 si clericus.
 34. **Sed queritur, nunquid requiratur declaratoria super**
huiusmodi incorrigibilitate prius, quam clericus possit per
iudicem laicum puniri. Respondeo, Felynus in dicto capi-
 tulo cum non ab homine, post numerum 10. dicit, quod po-
 testas, quae datur iudici seculari super clerico incorrigibili,
 non exercetur, nisi declaratur qualitas incorrigibilitatis.
 Et dicit quod ita colligitur ex omnibus dictis Doctorum
 communiter, & Felyn. refert, & sequitur Diaz. in alleg.
 cap. 131. Boss. autem in titulo de foro compet. num. 132.

curia seculari iudicandus: &
 deinde perfecto processu, &
 constituto de assassinio, inferitur
 per ipsum Iudicem secularem
 sententia declaratoria vna cū
 ipsa condemnatione. Et ita
 etiam reperio in facti contin-
 gentia obseruatum fuisse per
 Conf. Neapolit. vt attestatur
 Capyc. in alleg. decis. 112. nu-
 mero 4. & seq. & decis. 155.
 post num. 25. vers. Sed hanc
 sententiam, & Gram. voto 8.
 & voto 11.
 32. **Quero etiam, tu scis, quod**
regulariter clericus propter
aliquod, quamuis graue deli-
ctum non traditur curi secu-
lari, nisi sit incorrigibilis, vt
dixi infra, vers. dixi etiam:
nunquid ergo propter crimen
assassinij erit tradendus curi
seculari non expectata incor-
rigibilitate? Respondeo quod
sic: & est communis opin. vt
dicit Gul. Benedict. in quest.
de homicid. quam posui post
repet. cap. Raynutius, fol. 41.
in fin. quem refert Plaza in
d. capit. 19. post numer. 26. Et
licet ipse videatur sentire con-
trarium, ex quo iste casus (vt ipse dicit) non est speciali-
ter exceptuatus a regula, non tamen est a communi opinio-
ne decedendum, quae imittitur verbis text. in d. cap. unico,
expresse disponens, quod absque vlla dispositione, vel sen-
tentia, ipso iure, & facto relinquatur curi seculari, in qua
seculari curia parum curamus, an quis sit incorrigibilis,
vel ne, vt est notissimum.
 35. **Stitutus, non potest propter quodcumque etiam enormissi-**
imum crimen a iudice seculari puniri, nisi prius sit a iudice
ecclesiastico degradatus, & traditus curi seculari. Et
hoc omnes fatentur, vt ait Dida. pract. questione 33. nu-
mero 2. Duo itaque requiruntur ad hoc, vt iudex laicus
possit clericum punire primum, quod sit degradatus secun-
dum, quod sit traditus curi seculari. Degradatio autem
est duplex, verbalis scilicet, & actualis, vt dixi infra qua-
sione 74. Et effectus huius differentiae est maximus; nam
quando degradatio est tantummodo verbalis, iudex laicus
nallam habet iurisdictionem in clericum ita degradatum,
nisi tradatur etiam curi seculari, vt dixi. Sed si sit actuali-
ter degradatus, potest iudex secularis eum punire absque
alia traditione. Et hac est communis opin. vt dicit Alcia.
ia d. cap. cum non ab homine, num. 108. prout illum refert
Villalob. in sua collecta communiū opin. in littera C. verb.
clerici nunquam fuerunt. vers. fallit in clerico.
 36. **Scias etiam, quod clericus non est degradandus, nisi**
pro tribus criminibus, scilicet heri sis falsi commissi in
litteris Apostolicis, & conspirationis, in proprium epi-
scopum. Et hac est communis theoricā Doctorum, vt ait
Gul. Bened. post 3. partem repetitionis cap. Raynutius, in
questione, de homic. numero 3. & seq. quem refert Foller. in
pract. crim. cano. fol. 272. numero 27. In alij autem qua-
rumcumque grauibz delictis, sufficit sola depositio absque
degradatione. Et ideo quamuis clericus commiserit crimen
enorme, & grauissimum, etiam si occidisset summum Pon-
tificem, non debet degradari, si paratus sit se corrigere, sed
debet detruhi in perpetuum carcerem, vel in monasteriū.
Et est communis opin. vt dicit Boss. in tit. de foro. compet.
nu. 136. Sed certe quidquid sit de iure, contrarium obser-
uatur in practica, vt dixi infra, vers. Pariter etiam.
 37. **Dixi etiam, quod ad hoc, vt clericus, in sacris constitu-**
tus possit puniri a iudice laico, requiritur vltra degrada-
tionem, quod sit traditus curi seculari. Scias autem, quod
regulariter clericus etiam depositus non debet tradi curi se-
culari, nisi si sit incorrigibilis. Et hac est communis opin.
vt dicit Abb. in d. c. at si clerici, post num. 38. vers. Et sic
residet de iud. Si vero sit incorrigibilis, tunc potest iudex
laicus, absque alia traditio faciendā per iudicem ecclesiasti-
cum, illum punire. Et est communis opin. vt dicit Alex. de
Neuo conf. 59. nu. 29. Quinimo ibi num. 30. dicit communē
opin. esse, quod etiam absque degradatione possit clericum
punire, & dicit, quod hanc esse communem attestatur Bu-
trius in d. cap. cum non ab homine.
 38. **Hinc inferitur, quod licet ex dispositione, cap. si quis sa-**

dit, quod clericus, qui non incedit in habitu, dicitur in-
 corrigibilis, si praecessit trina monitio; ille vero, qui incedit
 in habitu, dicitur incorrigibilis, quando primo est depo-
 situs, secundo excommunicatus, tertio anathematizatus,
 & adhuc in contumacia perseverat. Quae forma seruata,
 dicit ipse, quod absque alia declaratione efficitur fori secu-
 laris: & subdit, quod ita tenet communiter Doctores, licet
 postea dicat, quod ista forma raro videtur in vsu. Ceterum
 Chassan. super consuetu. Burg. fol. 51. post numerū 66. di-
 cit, quod in curia Parisien. obseruatur, quod post binam
 remissionem de delictis, pro quibus ingeritur poena mortis,
 clericus habetur pro incorrigibili; tam in odium incorri-
 gibilitatis, quam in odium iudicis ecclesiastici, negligentis
 eum corrigere. Idem etiam declaratum fuisse per parla-
 mentum Parisien. in criminibus, in quibus poena mortis
 non ingerebatur, refert Papo lib. 1. tit. 6. arresto. 5. Quae
 obseruantia mihi satis placet.
 Scias autem, quod regulariter clericus in sacris con-
 stitutus, non potest propter quodcumque etiam enormissi-
 mum crimen a iudice seculari puniri, nisi prius sit a iudice
 ecclesiastico degradatus, & traditus curi seculari. Et
 hoc omnes fatentur, vt ait Dida. pract. questione 33. nu-
 mero 2. Duo itaque requiruntur ad hoc, vt iudex laicus
 possit clericum punire primum, quod sit degradatus secun-
 dum, quod sit traditus curi seculari. Degradatio autem
 est duplex, verbalis scilicet, & actualis, vt dixi infra qua-
 sione 74. Et effectus huius differentiae est maximus; nam
 quando degradatio est tantummodo verbalis, iudex laicus
 nallam habet iurisdictionem in clericum ita degradatum,
 nisi tradatur etiam curi seculari, vt dixi. Sed si sit actuali-
 ter degradatus, potest iudex secularis eum punire absque
 alia traditione. Et hac est communis opin. vt dicit Alcia.
 ia d. cap. cum non ab homine, num. 108. prout illum refert
 Villalob. in sua collecta communiū opin. in littera C. verb.
 clerici nunquam fuerunt. vers. fallit in clerico.
 Scias etiam, quod clericus non est degradandus, nisi
 pro tribus criminibus, scilicet heri sis falsi commissi in
 litteris Apostolicis, & conspirationis, in proprium epi-
 scopum. Et hac est communis theoricā Doctorum, vt ait
 Gul. Bened. post 3. partem repetitionis cap. Raynutius, in
 questione, de homic. numero 3. & seq. quem refert Foller. in
 pract. crim. cano. fol. 272. numero 27. In alij autem qua-
 rumcumque grauibz delictis, sufficit sola depositio absque
 degradatione. Et ideo quamuis clericus commiserit crimen
 enorme, & grauissimum, etiam si occidisset summum Pon-
 tificem, non debet degradari, si paratus sit se corrigere, sed
 debet detruhi in perpetuum carcerem, vel in monasteriū.
 Et est communis opin. vt dicit Boss. in tit. de foro. compet.
 nu. 136. Sed certe quidquid sit de iure, contrarium obser-
 uatur in practica, vt dixi infra, vers. Pariter etiam.
 Dixi etiam, quod ad hoc, vt clericus, in sacris constitu-
 tus possit puniri a iudice laico, requiritur vltra degrada-
 tionem, quod sit traditus curi seculari. Scias autem, quod
 regulariter clericus etiam depositus non debet tradi curi se-
 culari, nisi si sit incorrigibilis. Et hac est communis opin.
 vt dicit Abb. in d. c. at si clerici, post num. 38. vers. Et sic
 residet de iud. Si vero sit incorrigibilis, tunc potest iudex
 laicus, absque alia traditio faciendā per iudicem ecclesiasti-
 cum, illum punire. Et est communis opin. vt dicit Alex. de
 Neuo conf. 59. nu. 29. Quinimo ibi num. 30. dicit communē
 opin. esse, quod etiam absque degradatione possit clericum
 punire, & dicit, quod hanc esse communem attestatur Bu-
 trius in d. cap. cum non ab homine.
 Hinc inferitur, quod licet ex dispositione, cap. si quis sa-

cerdo-
 41
 42
 43
 44

In dubio tamen.] Cle-
 ricus ergo homicida indi-
 stincte non traditur Curie
 seculari, infra q. 70. ver-
 frequens, supra hac eadē
 quæst. vers. Dixi etiam, in
 princ. Drogh.
 q. Alia legitima poena.]
 Melius quā alibi vide hūc
 passum a Fel. declaratum
 in cap. sedes, col. fin. extra
 de rescript. Drogh.
 1 Sapenumero.] Hanc
 questionem tangit Marfi.
 Rubrica de fideiuss. num.
 100. cum seqq. latē Bartol.
 in l. 1. ff. de poen. Drogh.
 Sapenumero contingit.]
 Bonacossi. commun. opin.
 lib. 1. verbo, clericus, Vin-
 ce nt. de Franch. decisio.
 395. & Marta de tribun.
 vrbis, c. de præuent. nu. 8.
 Decian. tom. 1. tract. cri-
 min. lib. 4. c. 9. num. 60. &
 capitulo vigesimoquarto,
 numero secundo, Farin.
 d. q. 8. nu. 110. & sequent.
 Garzia. tradit an clericus
 gaudebit beneficio indulti
 commento, cap. 3. nu. 13.
 & cap. 29. numero 15. &
 16. Ros.
 Sapenumero contingit.]
 Adde, an clericus effectus
 aut religionem ingressus,
 post commissum delictum
 poenam effugiat, vide Ti-
 raquellum, de pen. temp.
 caus. 25. num. 8. quod hac
 conclusio, quod clericus
 assumptus post delictū
 commissum non eximat cau-
 sam ipsius criminis a iurisdic-
 tione seculari, procedit
 quando iudex præuenit
 ante clericatum, & iudex
 secularis non poterit etiā,
 quādo ante clericatū præ-
 uenisset eum capere, nec
 detinere sine licentia Epi-
 scopi, qui si eam concedere
 noluerit, ipse iudex po-
 test appellare ad superiorē
 Episcopum; ita declarat
 Ang. de Cast. in conf. 37.
 lib. 2. consil. crimin. diuersi.
 magn. impress. & hanc di-
 stinctionem communem,
 quod aut cum fraude, aut
 sine assumperit clericatū,
 sequitur & Franch. in deci-
 cif. 209. nu. 2. cum seq. &
 42 de eo, qui post condemna-
 tionem professionem fe-
 cerit, an sit exemptus a iu-
 risdictione temporali, latē
 per eūdem Franch. in de-
 cif. 384. & ibi, quomodo
 probetur professio, & etiā
 43 de eo, qui fuit habilita-
 44 tus, & antequam redi-
 ret ad carceres, assumpsit

cerdotum. II. quæst. 2. cleri-
 cus propter calumniam, vel
 contumeliam illatam episco-
 po sit deponendus, & traden-
 dus curi seculari, illud ta-
 men intelligendum est, si sit
 incorrigibilis: & ita tenet gl.
 in d. c. cum non ab homine, in
 gl. fin. de iud. cuius opinio tā-
 quam mitior communiter ap-
 probatur, vt dicit Abb. in d.
 cap. at si clerici, post nu. 37.
 Summa Siluestrina in verbo.
 Degradatio, q. 2. Hanc etiā
 opi. dicit tenere communiter
 Doct. Aug. ad Ang. de ma-
 les. in verbo, Et ibi caput. n.
 42. Anan. in c. ad abolendā,
 post nu. 19. vers. Tertius ca-
 sus est, de heret. Aret. in d. c.
 cū non ab homine, num. 71.
 quem refert Diaz in pract.
 crim. canon. c. 109.
 39 Videmus etiam, quod
 quamuis clericus conuictus
 de crimine falsi statim sit
 deponendus, & tradendus cu-
 rie seculari, cap. ad falsario-
 rum, de crimin. falsi, nihilominus
 hoc regulariter nō ser-
 uatur, vt dicit Anan. in rub.
 de falsis, circa fin.
 40 Pariter etiam licet cleri-
 cus condemnatus pro enormi
 homicidio sit deponendus, &
 tradendus curi seculari, nō
 tamen potest statim post de-
 positionem tradi curi secula-
 ri, sed debet expectari, &
 sit incorrigibilis. Et est com-
 munis opin. vt dicit Aret. in
 d. cap. cum non ab homine, nu-
 mero 80. quem refert Dec. in
 d. c. at si clerici, nu. 259. Ar-
 nal. Albe. in c. quoniam, col-
 lum. 124. in fin. vers. nihilominus
 tamen, de heret. in 6.
 quem refert Diaz in pract.
 crim. canon. c. 60. relatus per
 Didac. lib. 2. resolutionum, c.
 20. post nuu. 7. & Foller. in
 pract. crim. fol. 66. num. 45.
 circa fin. Plaza lib. 1. delictō-
 rum, cap. 21. num. 13. Berous
 in d. c. at si clerici, num. 181.
 Bossius in tit. de foro compet.
 nu. 141. in fin. Contrariam
 tamen sententiam, quod scilicet
 clericus pro enormi homi-
 cidio, aut alio delicto tra-
 dendus sit curi seculari, di-
 cit esse magis communem
 Guliel. de Bened. post tertiam
 partem repetit. cap. Raynu-

cius, in d. quæst. de homicidio,
 num. 40. in fin. quem refert
 etiā Didac. in loco præalle-
 gato, non bene relatus per
 Villalobū in sua collecta con-
 munitum opin. in littera I. nu-
 mero 8. refert etiam Men-
 chiacca de testam. lib. 3. §. 22.
 post nuu. 52. Ita etiam dicit
 communiter teneri Practic.
 Carrer. fol. 554. num. 59. Et
 hac opinio seruatur in practi-
 ca, vt scilicet clericus pro-
 pter homicidium proditor-
 rium, vel aliud enorme, &
 grauissimum delictum degra-
 datus, tradatur curi secula-
 ri, non expectata incorrigibi-
 litate, vt in facto quandoque
 seruatum fuisse refert Dec.
 in d. c. at si clerici, colum. ff.
 Diaz in d. c. 90. quem refert
 Foller. in pract. crim. canon.
 fol. 253. Et se ita alias practi-
 case refert August. ad An-
 gel. de malef. in verbo, Et ibi
 caput, post numer. 43. & ego
 etiam aliquando vidi serua-
 ri. Ego in huiusmodi casibus
 enormibus, stante hanc varie-
 tate opinionum, credere hoc
 relinquendum esse arbitrio
 ipsius iudicis ecclesiastici degradantis, qui secundum qua-
 litatem facti, & personarum decerneret, an esset tradendus
 curi seculari, vel non. In dubio tamen dicerem non esse
 faciendam traditionem clerici delinquentis, nisi natura rei, &
 circumstantiæ criminis aliud suaderent. Et hanc sententiam tanquam communem,
 & regulis iuris consentaneam amplecti videtur Didac. in
 loco præalleg. vers. hinc sanē.
 41 Nunquid autem episcopus, aut clericus committens cri-
 men lese maiest. in Principem secularem sit illi tradendus
 dixi supra vers. Quero nunquid.
 42 Sed an iudex secularis, cui traditus est clericus degrada-
 tus per iudicem ecclesiasticum, poterit illum punire corporaliter
 Resp. Si consideretur verba tex. in d. c. cū nō ab ho-
 mine. videtur dicendum qd non, cum ibi expresse dicat sum-
 mus Pontifex, qd nō debet puniri ad mortem, sed tantū pena
 exilij, vel alia legitima poena, & verbū Alia, videtur
 intelligendū de simili, iuxta ea, quae dixi infra li. 7. §. alius.
 Sed in hoc non est insistendum: nam de facto contrarium
 seruatur, quia scilicet iudices seculares illos puniunt poena
 mortis: & ita vbi que seruari attestatur Chassan. super cō-
 sue. Burgun. fol. 51. post nu. 66.
 43 Sæpe numero contingit, qd delinquentes post commissa
 scelera faciunt se clericos: Quero, nunquid clericus, qui post
 commissum delictum assumpsit clericatum, aut factus est re-
 ligiosus, possit puniri a iudice seculari. Resp. Aliqui dicunt
 simpliciter, quod non, & ita fuisse alias iudicatum in curia
 Aquens. refert Oldr. conf. 4. in fin. Tu vero dic, qd aut talis
 delinquens si cepit absq. fraude ordinem ecclesiasticum: &
 tunc liberatur, & eximitur prorsus a iurisdictione iudi-
 cis laici, & relinqui debet iudici suo ecclesiastico puniendus
 & hęc conclusio est frequentiori doctorū calculo recepta, vt

ordines, & beneficia, qd
 fuit declaratum dictū re-
 ligiosum esse remittendum
 ad iudicem ecclesiasticū,
 quoad distinctionem per-
 sonalem tantum, & de istis
 quæstionibus multum ple-
 nē habetur in dictis deci-
 sionibus, & per Farinaciū
 quæstione octaua, nu. 104.
 Tu relegatus factus sit cle-
 ricus non poterit puniri a
 laico, si relegationem, si-
 ue exilium fregerit, quia
 agitur de nouo delicto, vt
 per Albert. de Rosat. in le-
 ge meminit, col. 2. de of-
 fic. Præs. quem sequitur
 Franch. in decif. 395. sed
 vide, quæ posui infra quæ-
 sione. 81 in principio, sed
 de conuerso, si clericus com-
 misit delictum tempore,
 quo erat clericus, & post-
 eā vxorem duxit, debet
 puniri ab Episcopo, &
 non a iudice laico, ita iu-
 dicatum fuit per Regium
 sacrum consilium, teste
 Grammatic. in decisione
 decima, & idem tenet
 Franch. in decisione 417.
 numero quarto, volum. 2.
 Baiard.
 Bene